

maa nemlig erindre, at forsaavidt man har kunnet følge Spivandet og har kunnet paavise, hvor høit det er steget i disse Egne, synes det at være 11 Fod; men naar Vandet stiger til denne Høide, kommer Slikningen af Bølgerne til at virke saa meget som i det Mindste 1 Fod til, og denne Slikning har affkurat samme Virkning som selve Spivandet, idet den rider Rammen af Diget bort og altsaa vil kunne bevirke, at Vandet gaar over dette. Nu er imidlertid Forholdet dette, at efter de Oplysninger, der foreligge, findes der en vis Tilbøielighed for Vandet til at stige høiere langs Falsters Sydøst og navnlig en større Tilbøielighed hertil, jo mere man kommer imod Syd. Det Samme var Tilfældet under den sidste Stormflod. Svad Narfagen dertil er, har man vel endnu ikke kunnet paavise, men det er sandsynligt, at den større Vandmasse, der er ved Sjæseroddes Pynt, bidrager til Vandets Stigen. Nu tror jeg, at naar man overhovedet vil gaa bort fra den bestemte Høide af 12 Fod, vilde der heller ikke være Noget til Hinder for at sætte Maginumsgrændsen noget høiere og sætte den til omtrent 13—14 Fod, idet det paa det nævnte ene Punkt vil efter sagkyndige Mænds Skøn have en ganske særegen Betydning for Diget, at dets sydligste Del bliver noget høiere end 12 Fod. Dertil kommer, at paa det nævnte Punkt er Diget mest udsat, idet det Sted, hvor den oprindelige Forbindelse imellem Votnor og Havet har fundet Sted, har en svag Undergrund; men i samme Grad, som Undergrunden er svag, i samme Grad er jo ogsaa Diget udsat for at synke og altsaa for at blive lavere. Jeg vil derfor henstille, om der kunde være Noget til Hinder for at sætte Grændsen noget høiere, idet jo for Øvrigt Bestemmelsen af Digets Høide paa de forskjellige Punkter er lagt i Administrationens Haand.

Indenrigsministeren: Det vilde se lid Igierligt ud at sætte en saadan Høide, naar det kun er paa et ganske enkelt Punkt, at denne Høide vil fremkomme, medens man i Øvrigt vil finde det vigtigst at blive staaende ved 10, 11 eller 12 Fod. Det forekommer mig, at det vilde være et svært Misforhold mellem Udtrykkene og den Uvendselse af dem, som man maatte komme til. I Øvrigt skal jeg til, hvad den ærede sidste Taler oplyste, bemærke, at den Tanke, at Høiden bør være større paa Sydfalster end høiere oppe, formodentlig er kommen fra en Tekniker, der har taget Vandhøider derovre, men at den er modsagt af de Herrer Ingeniører og senere ogsaa er modsagt af min Tekniker, der ogsaa i den Henseende har konfereret med den Mand, som gjorde sig det til Op-gave at samle Oplysninger om Vandhøiderne. — Det maa være mig tilladt, inden jeg forlader denne Sag, at sige, at jeg anser det ærede Medlem, som nu sidder paa Sekretarpladsen (Chr. Pedersen), for at være aldeles uberettiget til at

karakterisere de Oplysninger, der ere givne fra Ingenieurkorpset, som skjodesløse eller urigtige. En Embedsmand, der har Begreb om sine Pligter, aflægger ikke den Slags Ting paa et Kort, naar han ikke har Kjendskab til dem, og det, at det ærede Medlem og flere Andre ikke have set det, beviser aldeles ikke, at den paagældende Embedsmand ikke har været der. Jeg sagde for Øvrigt ikke, at denne Mand havde sagt, at der ikke var flere end 12 Ruiner; jeg sagde, at jeg ved at søge paa Kortet ikke havde fundet flere end 12 Ruiner. — Deraf følger da heller ikke, at der ikke kan være flere Huse, som have lidt mere eller mindre Slæde; ved Ruiner forstaa jeg Huse, som ere styrtebe sammen og derfor ere aldeles ubrugelige.

Chr. Pedersen: Jeg vil dertil svare, at naar den høitærede Minister taler om 12 Ruiner, forudsætter jeg ganske naturligt, at han henholder sig til de Oplysninger, han har faaet fra de udsendte Ingenieursofficerer. Jeg har ikke Andet at holde mig til, og det er af Hensyn til denne Forudsætning, at jeg siger, at den stedfundne Undersøgelse maa være foretagen meget skjodesløst. Jeg har ikke dermed villet kaste nogen Skygge paa de Mænd, som den høitærede Minister har udsendt, men jeg maa dog atter tilføie, at det viser, sammenholdt med hvad Ministeren gjør gjældende, at Stormflodens Udeløggelser fortrinnsvis have ramt Møse Herred og den Del af Lolland, der ligger Øst for Nøbby Fjord, at den hele Opfattelse af Sagen beror paa en Misforstaaelse af Forholdene. Det forholder sig nemlig ikke saaledes, og den, der har hjemme i de paagældende Egne, vil strax se, at dersom der arbeides efter en saadan Opfattelse, saa arbejder man til ingen Nytte, og jeg vilde derfor ogsaa i det Tilfælde meget frædede mig et Lovforslag, der paalægger Beboerne en Byrde, som de ikke kunne bære, og hvorved der heller ikke vil afhjælpes nogen Ulykke. Jeg har, som bekendt, hjemme paa Egnen; jeg kender Forholdene og taler af Erfaring og ikke af nogen som helst Bitterhed eller af noget som helst Had til de Mænd, der have arbeidet for at lære Ulykken at kende og komme til en Mening om, hvorledes den bedst vilde kunne afhjælpes; tværtimod. Jeg har ogsaa bestandig betragtet den høitærede Indenrigsminister som et af de Regjeringsmedlemmer, der var mest medgjørlig og havde mest Forstand paa Landets Larm og Bedste. Jeg betragter ham paa samme Maade endnu, men han maa tilgive mig, naar jeg siger, at det røber Uvidenhed, naar man paastaar, at Stormfloden kom ud over Møse Herred og den Del af Ostlolland fra Nøbby Fjord henimod Guldborgfund, medens Virkeligheden er den, at den udbredte sig fra selve den aabne Østersø. Kun den, som ikke kender Forholdene, kan gaa ud fra saa falske Forudsætninger som de, hvorpaa Lovforslaget er bygget, og der-